

Ministru. Dezastru. Educație fără viitor

Sfârșitul de an școlar este, pentru toți cei implicați în învățământ, momentul în care tragem linie în catalog. A venit clipa unui bilanț serios pentru un sector care are același om la cârmă încă din decembrie 2020. Ministerul Educației a fost condus neperturbat de Sorin Mihai Cîmpeanu. De aceea, domnia sa este singurul responsabil pentru **dezastrul** în care se afundă învățământul din România.

Nimic nu ne poate șterge din minte momentul în care, cu o indiferență asumată, Sorin Cîmpeanu declara public că învățământul românesc a ajuns la „un minim istoric”.

Așa cum știe toată lumea care a trecut prin școală, la trei corigențe rămâi repetent. Ministrul Cîmpeanu nu are o corigență. Nu are nici trei. Are corigențe pe linie la toate materiile din portofoliul Ministerului Educației. Cu toate acestea, corigentul Cîmpeanu nu se teme că va fi repetent sau – cine știe – exmatriculat. De ce? Pentru că, așa cum s-ar spune în școală, are pile la director.

Corigent la alocarea bugetară - bugetul Educației este la un minim istoric

„Am fost anul trecut la 3,6% din PIB și îmi propun să avem minimum 4% din bugetul pe anul viitor pentru Educație”, spunea ministrul Cîmpeanu la audieri, în luna noiembrie 2021. Și, în 2022, **ca procent din PIB**, avem un **minim istoric**, aproape jumătate din cât promitea: 2,28%. La 3,7% din PIB, Miclea își depunea demisia de onoare, la 2,28%, Sorin Mihai Pristanda a început să adauge la bugetul Educației și ce a găsit prin alte ministere și ar putea părea, măcar forțat, că ține de învățământ.

Pentru că nu se poate face școală în România cu banii ăștia, tot ce face Cîmpeanu este să bage adânc mâna în buzunarele părinților și ale cadrelor didactice. Cîmpeanu este cel responsabil pentru menținerea educației în **zona de subfinanțare cronică**, pentru că părinții completează necesarul școlii cu contribuții la fondul clasei, iar învățătorii și profesorii cumpără deseori materiale didactice pe banii lor, și așa puțin.

Pe 20 mai anul acesta, ministrul ne-a anunțat oficial că, în opinia domniei sale, **alocarea bugetară** ar trebui să rămână undeva în jur de 2,5% din PIB. Au trecut patru ani de când Partidul Național Liberal scria apăsător în moțiunea simplă pe care am evocat-o că „am ajuns la un moment în care nu mai avem voie să permitem continuarea acestei politici educaționale fără viitor”. Nu mai era voie, dar Cîmpeanu s-a descurcat cumva!

Corigent la salarizarea cadrelor didactice - se prorogă măririle salariale promise și se amână returnarea banilor furați de la profesori

Salariile profesorilor nu sunt nici în acest an la nivelul prevăzut de Legea salarizării unitare din 2017. Prin OUG 130 din decembrie 2021, mărirea salarială nu a mai respectat nici măcar treptele de câte un sfert, s-a ajuns la câte o optime din ce li s-a promis profesorilor. Ce urmează în acest ritm? Să se acorde o mărire de o șaisprezecime din diferența prevăzută de lege? Vor ajunge ordonanțele de prorogare ale drepturilor salariale să fie scrise pe portativ.

Ca să adauge și o insultă la tâlhăria cadrelor didactice, Cîmpeanu a stabilit în OUG 69/2022 că recuperarea diferențelor, câștigată de profesori în instanță, se va realiza la un nivel de... 5% în 2022, explicând asta prin teama de dobânzi. S-a ajuns ca ministrului Educației să-i fie frică de profesori ca de cămătari. De remarcat și că sumele furate de la cadrele didactice vreme de patru ani vor fi restituite eşalonat în cinci ani. Așa arată legile și ordonanțele privind salariile din Educație, de parcă-s obligațiuni de stat.

Corigent la transportul „gratuit” al elevilor - decont la jumătate din costurile reale

Nici în 2021, nici în 2022, **transportul județean** al elevilor către școală **nu a fost și nu este** gratuit, așa cum prevede legea. OUG 50/2021, menită să „rezolve” transportul elevilor **între localitatea de domiciliu și cea în care se află unitatea de învățământ**, este un act bulversant, iar limitele de decont sunt departe de orice realitate - „nu mai mult de 30 de lei/lună pentru distanța de 3 kilometri”. Pentru 20 de zile de școală, înseamnă un leu și cincizeci de bani dus-întors pe distanța minimă.

Observați, vă rog, că nu am vorbit despre drumul de acasă la școală, ci din localitatea de domiciliu în cea unde se află unitatea de învățământ. Transportul local ar fi trebuit să se asigure de la bugetul de stat, prin transfer către unitățile administrativ teritoriale. Asta, până anul acesta, pentru că, prin OUG 130/2021, UAT-urile sunt lăsate să se descurce cum pot, timp de un an.

Cineva să îi spună ministrului Cîmpeanu că nu pandemia i-a îndepărtat pe copii de școală, ci dezastrul din reglementarea transportului, așa cum semnalează nenumărate asociații de elevi care strigă din răspuțeri la porțile închise ale ministerului.

Corigent la combaterea abandonului școlar - scamatorie cu bani europeni și furt de la cei mai amărâți dintre români

Primum o sumă de 543 de milioane de euro, bani europeni nerambursabili, pentru finanțarea programului de combatere a abandonului școlar în 2.500 de unități de învățământ. Hotărârea de Guvern a fost adoptată, cu artificii, probabil, pe... 31 decembrie 2021. Ministrul Cîmpeanu va veni să vă spună că implementarea a fost un succes, că peste 1.400 de școli cu risc mare de abandon școlar au fost selectate în martie să primească finanțare în program. Suntem în iunie, au văzut vreun ban?

Multe dintre școlile selectate în cadrul primei runde din PNRAS au rata de abandon zero. Deși de ani buni niciun elev nu a părăsit școala până în clasa a opta, ele figurează cu risc ridicat, pentru că, printr-o scamatorie în definirea riscului, o pondere importantă o au **absolvenții de clasa a VIII-a care nu participă la evaluare. Atenție!** Cei mai mulți dintre acești copii nici măcar nu părăsesc sistemul de învățământ, ci merg în clasa a IX-a la profesională, unde **nu au nevoie** de nota de la evaluare.

Dar ar trebui să vorbim în primul rând despre copiii care au nevoie cu adevărat de sprijin, aflați în zone marginalizate socio-economic, unde se lasă de școală chiar și în ciclul primar, copii forțați să muncească de la vârste fragede, copii expuși traficului de persoane au fost excluși din pix de la finanțare. În fapt, tot ce reprezintă programul PNRAS acum este deturnarea de către Cîmpeanu a fondurilor destinate celor mai săraci și mai expuși dintre cetățenii români: copiii din comunitățile marginalizate.

Corigent la implementarea Programului „Masă caldă” - mulți copii merg la culcare flămânzi

Statisticile ne arată fața tristă a copilăriei din România: unul din trei copii e nevoit să aleagă între rechizite, haine și mâncare, unul din patru copii trebuie să decidă dacă va avea haine sau mâncare, iar unul din cinci copii merge flămând la culcare.

De aceea, și la noi au început programe-pilot precum „Școala după școală” sau „Masa caldă în școli”. Dar elevul Cîmpeanu ar merge flămând la școală și s-ar întoarce de la școală tot flămând, dacă ar coborî printre muritori în sistemul de educație condus de ministrul Cîmpeanu. În tot mandatul, nu a reușit să mai adauge măcar o școală în plus în programul-pilot „Masă caldă în școli”, după ce a amânat prelungirea lui în 2021, când ordonanța de prelungire a venit abia în august, iar normele de implementare au venit abia la finalul anului. Iar acum, ne vântură pe sub ochi *decizia* de a demara un așa-zis program „**integrat**” de masă sănătoasă, improvizat mai degrabă din mai multe programe din fonduri europene, la fel cum a încercat să ne păcălească și cu bugetul „**global**” al educației regăsit pe la alte ministere.

Ce ne spune domnul Cîmpeanu e că mai multe programe din fonduri europene, unele în curs de demarare, altele doar pe hârtie, puse la un loc, vor face împreună un program integrat. Deci, în loc de mai multe școli în care să beneficieze toți copiii de o masa caldă, ministrul Cîmpeanu vrea o struțo-cămilă în care există riscul ca într-o școală unii copii să primească masa, iar alții nu, pentru că programele pe care vrea să le „integreze” au grupuri-țintă diferite. Așa găsește de cuviință ministrul să stimuleze copiii să vină la școală: învățătorul Cîmpeanu îi spune elevului de clasa a III-a, care îl vede pe fratele său dintr-a V-a chemat la masă, „fă bine și învață că, în doi ani, o să treci într-a cincea și n-o să mai mergi la culcare flămând.”

Corigent la gestionarea pandemiei - Improvizație, incoerență, ezitare

Ne amintim toți de nebunia testelor de salivă, care ba au fost suficiente, ba nu ajungeau. Este absolut incalificabilă transformarea umilitoare a profesorilor și părinților voluntari în asamblori de kituri de teste de salivă ambalate vrac.

Introducerea ratei de vaccinare a profesorilor, ca indicator pentru ținerea deschisă a școlilor, a fost o măsură... **originală**, având în vedere că, în răspunsul la **interpelarea 2933A din 10 noiembrie 2021**, domnul ministru nu a izbutit să invoce nicio referință. Rata de vaccinare a cadrelor didactice nu a contat în decizia de a ține sau nu școlile deschise nicăieri în lume.

Nu e suficient că ministerul a ratat orice măsură coerentă din timpul pandemiei, a reușit cu succes să facă praf până și ieșirea din pandemie. Cireașa de pe tort a fost felul în care ministrul a înțeles să facă tranziția cursurilor universitare din online în format fizic, în martie 2022, de a doua zi, în condițiile în care căminele erau pline de refugiați ucraineni. Nu există termen de comparație pentru cât de ruptă de realitate este această măsură, după doi ani în care studenții au participat la cursuri online. Ea singură ar fi suficientă ca să convingă pe oricine că felul în care este condus acest minister este un pericol extrem pentru noi toți.

Corigent la depolitizarea educației - prelungirea intervenției de sus

Nu putem începe observațiile cu privire la imixtiunea politicului în educație fără a cita concluziile președintelui Iohannis din raportul România Educată din 2018: „Aceste politizări se petrec în special în perioade guvernamentale pesediste. Deci PSD este eminamente politizatorul sistemului educațional.”

Cum au arătat concursurile de directori organizate de ministrul Cîmpeanu? Au fost două probe, una scrisă, standardizată, cea de-a doua - interviu fără vreun standard, cu o comisie

de cinci membri între care ar fi trebuit să se regăsească un specialist în resurse umane din sectorul privat. Nici măcar în București nu s-a respectat partea de reprezentant resurse umane.

Rezultatul? Ajunge să pomenim cazul din Turburea (jud. Gorj). Aceași persoană, în aceeași comisie, la proba de interviu primește nota 8,40 pentru postul de director adjunct, dar doar nota 6,80 pentru postul de director. Ministerul și-a bătut joc de profesorii candidați din toată țara. Ministerul și-a bătut joc și de reprezentanții mediului de afaceri, care încă mai așteaptă, așa cum le-a fost promis, invitația din partea inspectoratelor de a face parte din comisiile de concurs.

În ceea ce privește ARACIP, în loc să reformeze cu adevărat o instituție-cheie, domnul Cîmpeanu a făcut singurul lucru pe care l-a știut, să o politizeze și să facă o ciorbă din numirile în conducerea ei, distrugându-i credibilitatea. Unul dintre rezultate a fost acreditarea din pixul ministerial, în ciuda avizului negativ al ARACIP, a grădiniței Politehnica într-o interpretare grosolană a legii.

Corigent la educație remedială - recuperări la muzică, latină și religie

Aflăm zilele acestea că peste 17.000 de elevi de clasa a VIII-a nu au mai ajuns să fie înscriși la examenul de evaluare din acest an și au situația școlară neîncheiată, sunt corigenți sau repetenți. Felicitări! În acest context, devine monstruos, de neiertat, faptul că puținii bani de educație remedială s-au dus către materii precum Muzică, Latină și Religie. Rușine! Nu există încă un raport de implementare. Nu a existat o evaluare temeinică a elevilor nici înainte și nici după orele remediale, deci nu știm cu ce lacune au intrat în program, dacă s-au rezolvat și în ce măsură

Acum patru ani, în familia USL, PNL certa PSD, într-o moțiune simplă, că „salariile profesorilor au întârziat două luni”? Ministrul Cîmpeanu a reușit performanța de a măsura întârzierile salariilor în ani în cadrul programului de educație remedială. Un eșec din toate punctele de vedere!

Corigent la combaterea fenomenului de plagiat - ministru implicat în salvarea plagiatorilor

Complice la fenomenul plagiatului, Sorin Cîmpeanu a devenit ministru al Educației pentru prima dată în anul 2014, în decembrie, când o nevoie stringentă a lui Victor Ponta trebuia satisfăcută până la sfârșitul anului. Pe 29 decembrie, apărea semnată de domnul ministru OUG 94/2014, prin care devenea posibilă renunțarea voluntară la titlul de doctor.

În iunie 2021, pasămite este o regulă generală a activității chiar înainte de vacanță, ministrului Cîmpeanu i s-a năzărit să schimbe regulile de verificare a suspiciunilor de plagiat. A respins CNATDCU propunerea, a cerut societatea civilă să nu o facă și, pe la sfârșit de iulie, chiar patronul „României Educate” a declarat că „Plagiatul reprezintă furt intelectual și este inacceptabil ca persoanele acuzate să nu facă un pas în spate”.

Prin februarie, ministrul Educației se întreba iarăși „juridic, ce este plagiatul?”. Domnia sa nu și-a publicat deschis propria teză de doctorat și în curând se împlinește anul de grație acordat școlilor doctorale ca să se autoevalueze. Dacă dorea cu adevărat să arate că este de bună credință, ministrul Cîmpeanu ar fi putut să repare tot prin ordonanță ceea ce a stricat în 2014. Reamintim că domnul Cîmpeanu stă în fotoliul lui Spiru Haret, nu pe scaunul unui patron de aprozar.

Corigent în relația cu Parlamentul - Aroganță și Autosuficiență

Ministrul Cîmpeanu tratează Parlamentul, adică pe noi, cei de aici, ca pe o pacoste, ca pe o instituție agasantă căreia nu ezită să îi arate cât de mult o disprețuiește cu orice ocazie. La întrebări sau interpelări, ministerul nu răspunde cu date concrete. Nici la solicitarea directă a președintei Comisiei pentru Învățământ a Camerei Deputaților ministerul nu a răspuns. Din partea Ministerului care are cinci secretari de stat, la ședințele Comisiilor sunt trimiși subsecretari de stat care nici măcar nu vin pregătiți pentru toate punctele de pe ordinea de zi.

Corigent la legislație - ministrul Încurcă-Lume

Este inadmisibilă maniera în care un ministru al unei țări europene ține secret legi de o importanță vitală. Noua Lege a educației ba venea în toamna anului 2021, după memorandumul semnat în ședința de Guvern din vara 2021, ba venea în debutul acestui an, ba venea pe 1 iunie 2022, ba cel mai târziu prin septembrie 2023, ba va fi în dezbatere publică, ba va fi asumată de Guvern. Dar felul iresponsabil în care ministrul împarte ordonanțe, hotărâri de guvern și ordine nu poate fi trecut cu vederea. Ministrul Sorin Mihai Cîmpeanu este o primejdie pentru toți cei implicați în educația din țara aceasta.

Vorbim de ordonanțe prin care a produs haos și dezastru în învățământ: transportul elevilor cu tarife imaginare - decontează părinții, trecerea creșelor de la unitățile administrative teritoriale la Ministerul Educației - decontează angajații creșelor care pierd și până la 40% din salariu. Numai cine a decis nu decontează nimic! Aceste ordonanțe au venit de azi pe mâine, fără posibilitatea ca oameni care se pricep să mai poată repara ceva.

Vorbim de hotărâri de guvern cu dezbateri organizate șmecherește între Crăciun și Revelion, cu modificări substanțiale în componența agențiilor.

Vorbim de ordine de ministru rupte din bezna eticii profesionale: acreditarea din pix a grădiniței căreia ARACIP îi refuzase acreditarea, interpretare originală a legii, în mijlocul imoralității, dar pe marginea ilegalității și chiar a abuzului în serviciu.

Vorbim de declarații contradictorii, ba renunțăm la semestre și facem trimestre, ba ne întoarcem la semestre ca să facem cinci module. Școlile ba se închid, ba nu se închid. Când, într-un final, ne-am lămurit că se închid, măsura a fost prezentată sub forma unei vacanțe-surpriză ca nu cumva să fie sprijiniți financiar părinții nevoiți să rămână acasă sau să caute pe altcineva să rămână cu copiii.

Și mai ales vorbim de zeci de mii de copii căzuți victime ale legiferării după ureche, lipsite de orice contact cu realitatea: 40.000 de elevi de liceu nu se înscriu la bacalaureat, 17.000 nu se înscriu la capacitate. Aproape 60.000 de copii dintr-un foc, încă înainte de a afla rezultatele de la examene, sunt pierduți pe drumul vieții de cel care ar trebui să le fie ghid și tutore.

Noua Lege a învățământului este la mâna unui ministru care nu se mai învață minte și care comite greșeală după greșeală. Cei care plătesc cu adevărat acest preț al **incompetenței** sunt generațiile de copii care consideră că școala este o pedeapsă, în bancă, dar și acasă, în țara unde doar diplomele și dosarul cu șină contează.

Unde sunt planurile-cadru promise și ce a reținut ministerul atâta timp să le elaboreze? De ce din încremenirea acestui sistem de educație nu ieșim în primul rând cu modificarea programelor, așa cum strigă în cor copiii, părinții și profesorii, ci ne repezim să facem schimbări de formă, de parcă semestrele purtau vina rezultatelor de la testele internaționale?

În timp ce lumea moare de foame la propriu în sistemul de educație sau fuge oriunde vede cu ochii de salariile mizerabile, singura preocupare a ministrului este să păstreze aparențele, prin operațiuni de PR, și să țină cu dinții **ca decizia politică să rămână legea de facto în sistem**. Este singurul loc în care putem spune că actualul ministru „a progresat”: plagiatorii sunt liniștiți și protejați, directorii și inspectorii sunt trimiși de la partid pe bandă rulantă, iar concursurile sunt în continuare o glumă, Legea educației se discută doar de către politrucii, în loc de specialiști, finanțarea educației e negociată tot între politicieni în funcție de feudele pe care le dețin, iar deciziile majore, precum calendarul școlar sau intrarea școlii în online, sunt ținute strâns în pixul unui ministru care conduce după bunul plac, după ce visează noaptea.

Astăzi, avem o datorie morală față de elevii batjocoriți, față de părinții ignorați, față de profesorii umiliți de a face dreptate și de a acționa în forță.

Adresăm un apel tuturor colegilor parlamentari ca, transpartinic, să participăm la construcția unui sistem de învățământ cu adevărat modern, cu școli în care elevii și profesorii să vină cu plăcere. Reamintim că, în Parlament, în diverse stadii din parcursul legislativ se regăsesc:

- mărirea salariilor profesorilor la un nivel care să le permită și debutanților să trăiască fără să se împrumute de la o lună la alta de la vecinii care lucrează în construcții
- inițiative pentru combaterea fenomenului de plagiat
- prelungirea urgentă a programului-pilot „Masă Caldă în școli”
- ordonanța de recuperare a diferențelor salariale ale profesorilor care merită să își primească toți banii măcar până la finalul mandatului nostru, în niciun caz peste cinci ani.

În același timp, solicităm Guvernului României să ia act de situațiile prezentate și să dispună măsurile reparatorii **urgente** care cad în sarcina acestei instituții:

- refacerea metodologiei de finanțare din runda a doua din PNRAS în așa fel încât banii europeni să ajungă cu adevărat în comunitățile marginalizate
- regândirea programului anunțat „Masă sănătoasă în școli” în așa fel încât de masa caldă să beneficieze toți preșcolarii și elevii, nu doar cei de gimnaziu, mai cu seamă cei din școlile din comunități defavorizate
- realizarea unor norme metodologice care să facă transportul elevilor între localitatea de domiciliu și cea în care sunt școlarizați cu adevărat gratuit
- elaborarea planurilor-cadru care au ajuns să aibă vârste istorice, pe baze adaptate realității din 2022

Totodată, pentru motivele prezentate în această moțiune simplă, grupul deputaților USR solicită demiterea imediată a ministrului Educației Sorin Mihai Cîmpeanu, cel care poartă responsabilitatea pentru dezastrul în care se afundă învățământul din România.